

Secció Religiosa

al SANTS DE LA SETMANA

Dia 14. Dissapte. Ntra. Sra. del Alba, se v. à Tárrega, y Sta. Justa, m.

Dia 15. Diumenge. S. Isidro llaurador, y S. Indaleci.

Dia 16. Dilluns. S. Fausti y Tranquili, mrs. se v. a Montserrat,

Dia 17. Dimarts. S. Pascual Bailón, y S. Torpetes, m.

Dia 18. Dimecres. Trasl. del Bras. de Sta. Tecla m. y S. Félix de Cantalici, c.

Dia 19. Dijous. S. Joan de Cetina y Pere de Dímenys; se v. a Vich.

Dia 20. Divendres. S. Baldiri, m. de Nîmes, y S. Bernardí de Sena.

CUARANTA HORAS

Avuy se troben en la iglesia de las Bernardas y demà començan à la de S. Pere.

ANS QUE TOT SOL

DATS DE CRIST

No hi ha en nostres desgraciats dies, qui en mitj del trist espectacle que 'ns ofereix la societat, no presagii un per vindre terrible, si la mà del Altíssim no posa fré a aytals desventuras.

Allunyat l' home de tot lo que 'l pot conduir à son últim fí, cegat per las passiôns, y precindint de tot sentiment religiós, no veu mes allá d' aqueix miserable desterro, redundint tot lo seu afany en adquirir participació en la gran taula de goigs materials, convertintse aqueix vil materialisme en desgradant y asquerós utilitarisme, per lo que, creyentse 'n dret d' atropellar á son proxim ab tal de poguer satisfer sos brutals desitjos, ens ve á fer convencer de la veritat d' aquellas tristes paraulas d' Yhobbes: «homo homini lupus».

Contemplem per un moment eixa pahorosa cuestiô social, donem unes miradas á las desastrosas doctrinas propagades per aqueixos defensors del socialisme, las que es-

tant criant eixa atmòsfera pestilencial, en la 's remolcan tans milers de sers en quin cervell trastornat s' hi remou constantment l' espantós deliri de destrucció y aniquilament.

Horror dona l' observar las perversas teorías d' un Malthus, qui preté demostrar el desnivell que existeix entre 'ls elements de que pot disposar l' home per atendrer á sa subsistencia, y la forsa procreadora de nostre especie, declarant necessaria l' intervenció del Estat, per posar fré á la mateixa, senyalant tant ell com sos deixeples, medis verament diabolichs per conseguir aqueixos fins y prenen ja per sistema l' *infanticidi*, arribant á proferir aquellas depravadas paraulas: «un infant, prescindint de las llàgrimas que costa als que li han donat l' esser, en sí no té cap valor.»

No li fa escrupol declarar guerra sens quartel á la familia, y no 's desdenya d' abatrer á nostre especie, fins al últim grau que 's pot concebir atacant al proletariat agricol, del que arribá á dir un de sos deixeples (Stuart-Mill) «que per lley natural está privat d' enteniment.»

No son menys abominables las de Ricardo, qué atacant directament á la propietat, ve á legalizar el principi de Proudhón: «la propietat es un robo». Considera al home impostor per domenyar la terra, comparantlo als irracionals, els que disfrutan de lo que troban, essent incapassos d' aumentar ni modificar l' estat de producció de la comarca ahont vihuen: declarantse enemich també de l' agricultura, arriba á secundar las teorías de George, considerant prudent sacrificar els interessos del agricultor en aras del industrialisme.

¿Qué diré de las terribles blasfemias que surten de la boca d' aqueixos corruptors del cor humá, quals paraulas

demontran tot el carácter de las escolas? Escoltem lo que deya Proudhón: «Deu y l' humanitat son dos enemichs irreconciliables, per lo tant el primer deber de l' home ilustrat é intelligent, es el d' allunyar sens descâns l' idea de Deu, del esperit y de la conciencia. L' ateisme deu esser ja la lley de las costûms y de l' inteligencia. Adiós Papa, adiós Rey, adiós Emperador. Desd' avuy en avant ja no hi haurá cap autoritat, ni temporal, ni espiritual. Nostre lema es: l' ateisme 'n religió, l' anarquisme en política y l' expropiació en l' ordre econòmic.»

Las conseqüencies d' eixas doctrinas las estém veyent clarament en los tristes lays de tants mils obrers, els que sense té y sens pa, corren desafordadament, sens saber ahont dirigir sus miradas, buscant una ma piadosa que aixugui las sevas llàgrimas, y aquesta, per cumplir sa missió deu estar inspirada en la caritat cristiana.

Hora es, donchs, de que 'ls que 'ns gloriém de catòlichs no permaneixém inactius devant de tals esplotadors del pobre; nosaltres que de veras desitjém lo triomf de l' Esglesia no podem tolerar la guerra de que es víctima, y hem de fer coneixer al mon que sens l' Esglesia, es impossible criar l' esplendor y benestar dels pobles.

Es necessari saber demostrar lo que 'ns diu 'l inmortal Lleó XIII, en sa magna encíclica *Rerum novarum*; «Si societas generis humani medendum est.... si s' han de curar las llagas de las modernas societats, es precis recordar que n' va 's buscaría remey en lo humá, prostergant l' alta missió de l' Esglesia: «inania cognata hominum, Ecclesia posthabita.»

Sí «hora ruit» y ans que tot, debén ser soldats de Crist, procurant secundar los desitjos del

Pare Sant que son: «restaurar totes las cosas en Jesucrist.»

Si aixís ho fem y lluytem faels al primer lema de nostre bandera, ocuparem el lloch que tenim senyalat en lo camp de la religió, puig no en va debem presentar nostre senyera ab las paraules de Deu Patria y Reu.

Joseph Ayats y Surribas.

LO PUNYAL ANARQUISTA

Tinch per veritat axiomática que totes les calamitats de carácter públich que en la successió dels segles han vingut flagellant á l' humanitat son càstichs expressos de la divina Justicia, puig que si es possible que Deu affligeixi al just que ha de rebrer la recompensa de llurs virtuts, y de llurs sofriments en l' altre vida, no es qu' envii calamitats de carácter públich sobre la societat sens tenirles ben merescudes, perquè agrupantse en nacions y estats, forme persones jurídiques aislades per complert, que tinguen vida propia van complint cada una d' elles llur providencial missió en el transcurs dels segles. Y aquestas calamitats de carácter públich que Déu envia demunt dels homes unes vegadas han sigut càstichs expressos, y altres, y aquestas son les més, son conseqüència llògica dels mateixos pecats socials, puig que sabut es que tot pecat porta en si mateix un càstich més ó menos grós per aquell que 'l comet.

Y ara ja podem anar á lo que voliam, als anarquistas. Son aquests los atilas dels temps moderns. Enemichs de Deu y de tota autoritat y per acabar amb aquells que la representan no reparan en perdre llur vida, socaven per les suas arrels tot lo fonament del ordre social y polítich. Y aqueixos essers esguerros morals de l' humanitat d' hont son eixits han sigut engendrats per les llibertats de perdicio que amb lo nom de liberalisme tot ho empestan. Al desventurat Artal se li trovaren á la butxaca *El Diluvio* y *La Publicidad*. Aquestos diariots y d' altres de llur calanya son los vers fabricants de anarquistas: amb aixó tothom hi está contexte. Y ara bé: ¿no es altament criminal castigar amb sang á als anarquistas deixant emprò funcionar les fàbricas ahont se confeccionan?

¿no es això tenir gust de que sempre n' hi hagi per poguerne anar sempre martiritsant? Si es lícit predicar les doctrinas ¿per qué no ho ha de esser posar-se en pràctica? ¿Si no se poden tolerar eixos monstres perque en lloch d' atacar la causa atacan no més que l' afecta? Personatges que defensan la llibertat de tota mena de idees y enssembs vos indignan amb els anarquistas son inconseqüents y més criminals encare qu' ells mateixos. Aqueixa inconseqüència y criminalitat Deu la castiga fent que 'l punyal anarquista vagí á clavarse directament en los pits d' aquells que essent quefes d' Estat son també la representació viva del liberalisme. Amb el pecat trovan la penitencia.

APES.

Catilinarias

El viatje de las institucions toca al seu terme y já 's parla d' altres á diferents punts del extranger.

De manera, diu un diari, que als títols que la premsa dinàstica ha donat á D. Alfons, diguentli rey agricultor, rey estudiant y altres varis, podrà juntarhi el de viatjant.

Ab lo que cobra 'l quefe del Estat Espanyol ja pot viatjar y fins donar la volta al mon sens por de quedarse pobre, dons segons una estadística que ha fet el mateix diari malgrat esser Espanya el pais més pobre, D. Alfons á proporció cobra més que cap altre monarca europeu.

Diz que al arribar D. Alfons á Cadiz, el matador de toros Mazzantini, que havia anat á esperarlo de frach y guante blanco, fou dels que 'l vitoreijaren ab mes entusiasme, anant agafat al cotxe regi, quan la comitiva se dirigia á la Catedral.

Com D. Alfons li digués que 's cubrís, sembla que contestá 'n Mazzantini:

«Señor, el sol me conoce mucho; no me molesta, pues he matado muchos toros al sol».

Res, un mataor de toros, convertit en gura de las institucions, sens dupte per fer la pols al célebre ex-idem, *Memento*.

Y aproposit de toros y toreros, segons diuhem, la corrida que tingué lloch á Figueras el dia de Santa Creu, vá resultar de *rechupete*, moventse un escandol fenomenal, que durá llarga estona.

¡Grat sía á Deu el espectáculo nacional vá de *capa caida*!

Habent sortit pera Mislafa dies passats alguns individuus de la Joventut Carlista de Valencia, els ches blasquistas hi ván tenir algom que dir, vinguent á la tornada á las mans y resultant ferit d' una pedra enel front el jove tradicionalista, senyor Estellés, que morí víctima d' una conmoció cerebral.

Lo bò del cas es que al enterro 's prohibí hi anessen mils de correligionaris, quan á tota hora se permeten manifestacions republicanes ab banderas v tot.

¿Quosque tandem?

A Barcelona algun cafre vá cololar en l' entrada del Colegi dels Jesuitas la nit del divendres de la setmana pasada, un petardo de dina-

mita, que explotá ab una forsa espantosa, causant bastants desperfectes en l' edifici.

Fou un miracle que no hi hagués cap desgracia personal, já que á dita hora acostuman sortir els colegials.

Algun cafre he dit, perqué jmirin que se 'n necessita serho!

Sembla que durant el viatje de D. Alfons á Catalunya, un redactor de *El Diluvio* viatjá de gorras, passant per criat de la Real Casa.

Fins diuhem que s' embarcà en el *Rio de la Plata*, fingintse secretari de 'n Peris Mencheta, fent en aquesta forma el viatje de Rosas á Barcelona.

¿Volen més daixonsas?

CICERO.

Las Eucarístiques

DE
Mossen Jacinto Verdaguer

Discurs llegit per N' Antón Busquets y Punset en l' acte de presentació de la obra póstuma d' aquest nom, que tingué lloch en la vella del dia de Sant Jordi, Patró de Catalunya, al "Ateneu Barcelonés".

(Continuació)

A molts semblará que l' obra póstuma de Verdaguer, ens la presentan els forasters, per la clara rahó d' anar de cop ab la traducció francesa. Tot lo procés de *Eucarístiques* no cal que os l' exposi jo, prou que ho fa 'l traductor en l' estudi qu' encapsa l' llibre que tinc l' alt honor de donar al públich per encàrrec del mateix, que l' ha patrocinat ab un amor com no he vist traspuar en gayres dels coterrans del gran poeta. Desde poch avants de la malaltia de Mossen Cinto que 'l preuàt manuscrit está en poder d' Augustí Vassal, á qui 'n feu present afecfuós, en reconeixensa á innombrables y corals atencions de que fou objecte per part de tant distingit rossellonés en aquella malaurada època de tribulacions. Y ell considera aquell plech d' originals de nostre excels poeta com al tresor mes valiós ab que puga honrarlo la fortuna y ab un desinterés material tant gran, que cedeix á la germana del inmortal poeta, que bé ho necesita, lo producte que puga donar l' obra que ha honrat maravillosament, fentla coneixer arréu ab la cooperació del que tan dignament ocupa avuy la cadira episcopal de la Catedral d' Elna y de quins vaig rebrer la comanda, junt ab mon estimadíssim amich lo mistich poeta Pere Palau Gonzalez de Quijano, de cuidar d' aquesta bella publicació, que, á no dubtar, omplirà de joya 'ls cors dels que estiman la verdadera poesia, la nostra y no aquesta que ab empelt de forasteralla, migradament ha tanyat á Catalunya, emportantsen els afalachs y afeces d' un aplech de joves, malagueños, que han deixat el camí afressat per l' Aguiló y altres capdevanters molts d' ells cap á llurs vellesas, mirant ab las llàgrimas als ulls y 'l dol á l' ànima com se pronuncia una època de decadència en nostre florida literatura. Deu fassa que aquestas llevors pòstumas que 's guardan y van sembrantse, entre las que s'hi contan las poesias d' en Pagés de Puig, penullin, floreixin y espiguin ben aviat pera que no 's perdi aquest germin de vera poesia.

* *

Tot aquest temps passat en la compilació y ordenació de las poesías eucarísticas de Mossen Cinto, ha estat de joya y delectació per nostre esperit, y mes: ens ha admirat de debò la devoció ab que han estat traduïdes per l' Agustí Vassal. En ell aquest sagrat dipòsit ha obrat miracles; l' ha empès á propagar l' obra del nostre poeta nacional, y l' hem vist coratjós acudir á n' els congressos eucarístics de Paray Le Monial y de Namur y als mariats de Friburg, y arreu ha fet rendir acatament als cants del rossinyol de Folgarolas, y ab tota justicia Verdaguer ha sigut admirat arréu. Que Deu l' hi pagui á l' escriptor rossellonés aquest treball meritíssim y la literatura catalana l' hi 'n sia ben reconeguda are y sempre més.

* *

«El cigne armoniós ha mort al peu del Sacré.» En els últims moments de sa vida, no content de haberli ofert el gabell de penas que acabaren ab sas forces de gegant, se posta al tabernacle sagrat y evocant tota la séva època de poeta, descapella la força de sas concepcions colossals y tota la tendrò de sos incomparables defalliments místics y ab la seva arpa comença 'l darrer concert que la Cort celestial escolta embadalida; y après defallint d' amor, truca á la portella del sacrari y pera referse demana la becada angèlica y altre volta enrobustit d' ànima, l' encomana al Criador, exalant son darrer sopir.

* *

A les portes de la Glòria
Lo poeta hi ha arribat;
ja es devant del Etern Pare,
Rey d' eterna magestat.
—Pecador, ¿de qué tremolas
y quin es lo teu pecat?
—Lo pecat de que tremolo,
l' haver viscut enganyat:
m' he gastat en fàntasies
lo millor que m' heu donat;
tot se n' ha anat en cantades
de mon cor agoserrat.
De les més fortes qu' he fetes
tot lo mon n' ha resonat,
les nacions se les passavan
del un al altre costat;
les altres més pobrisses,
dins ma terra s' han quedat,
per capelles y ermitatges,
pobreries, s' han refugiat..
En això he gastat ma vida;
pietat, Deu etern, pieta!
—Acòstat, pecadó, acòstat,
que ja estás ben perdonat;
la dolsor de tes cantades
t' ha redimit de pecat;
de les qu' has fetes pels homes
los homes te'n sabrán grat;
les que la fe t' ha dictades
t' han obert la eternitat.—
Lo poeta entra á la Glòria
per sos cants purificat,
y els àngels diuhem als àngels:
—Un germà que 'ns ha arribat. (*)

(*) Francesch Matéu—Redempció—
(Se continuará)

CRÓNICA GENERAL

Ha sigut nomenat tenor de l' iglesia parroquial d' Olot nostre benvolgut y estimat amich Rnt. Victorí Codina, Coadjutor qu' era del poble de Mollo. Que siga 'l enhorabona.

Ha sigut nomenat coadjutor de l' iglesia parroquial de San Feliu de Pallarols, el Rnt. Joseph Mercader y Taberner.

Gracias á las gestions del nostre

amich el diputat Sr. Llosas, s' está engravant y arreglant la carretera d' Olot á San Feliu de Pallarols. Dintre poch 's farà la mateixa operació en la de Girona á Bañolas.

La Joventud Carlista de Balaguer ha organitzat pera l' die 22 del present, die en que celebrarà sa inauguració oficial, un meeting de propaganda en quin hi pendrà part eloquents oradors de la Joventud Carlista de Barcelona Lleyda y Sabadell. Avant y fora.

La Companyia dels ferrocarrils del Nort ha pres una determinació molt acertada, com es la de prohibir en tota la línia la circulació de periódichs inmorals y pornogràfichs.

Dijous passat tingué lloch, en la Sucursal de la Cambra Agrícola Oficial del Ampurdá de Llagostera, una conferència agrícola á càrrec del intelligent propietari ampurdà D. Ferran Turnó y Pujol. El tema va versar sobre las principals enfermetats de las vinyas y medis de combatrerlas.

Ha experimentat notable millora en sa enfermetat l' eminent novelista Joseph M. de Pereda. Ho celebrém de debò.

El nostre particular amich el secretari de la sucursal de la Cambra Agrícola de Ampurdá, ha donat últimament una notable conferència en el Ateneo de Barcelona.

Novament ha degut aplassar-se la Assamblea Nacional de la Bona Premsa á Sevilla.

Tindrà lloch en los dies 15, 16, 17 y 18 de Juny.

El plazo de admissió de Memorias expira el 20 del corrent y el d' admissió de socis, el primer de Juny.

Els socis que hi vulguen assistir disfrutarán d' un cinquanta per cent de rebaixa en las línies espanyolas.

Nota artística.—Els molt distinguts artistas, Juan y Joseph Claramunt, germans, fills de Olot y residents á la capital de França han exposat al Salón-París un nou fruit de son ingenio; presentant el primer dos estatuas, una en bronce y altre en marbre; y el segont un Jesus (estatura natural) y un busto del célebre mestre violinista Mr. White. El Jesus representa l' època de son martiri; està lligat á la columna y en quant á home revela en llur rostre un sabi filosof y en quant á Deu un misticisme que distingeixen a questa escultura de las moltes (tal volta de totas) las que rutinariament s' han esculpit fins á la feta. Se veu ben bé que l' autor ha buscat en els Llibres Sagrats la font de llur inspiració.

També han enviat á la exposició de Bellas Arts, á Madrid en Juan el busto de son germà Joseph y aquet «l' Extasis» que meresquè esser premiat y ben elogiat tant bon punt fou presentat mesos enrera en el propi Salón-París, fent-hi mols entusiastas comentaris las revistas y periódichs de la capital francesa.

«L' Extasis» representa una doncella de delicada hermosura en actitud de tocar una mandolina, de quin instrument arranca una nota

tant sentimental y tant ajustada á llur modo de sentir que s' embadaleix y extasia, transparentant tot aquet sentiment del esperit en las faccions ben acabadas.

Desitjem per un y altre que tant a París com á Madrid els fassin justicia y en tal cas obtingan el premi que prou se mereixen.

A. P. C.

Obras son amores.....

EL TRADICIONALISTA con fecha de 12 de diciembre último publicó un sueldo cuyas primeras líneas decian: «Lo diari anticlerical que aquí s' publica, propietat de D. Joseph M. Pérez Xifra, D. Felip Sanchez y Don Eduardo Noguer, segons pública veu y fama, y que per confessió propia es molt amich d' un periòdic condemnat per la Autoritat eclesiástica competent, ha fet saber á sos lectors.

Y con fecha de 24 del mismo mes (lo que supone maduro y detenido examen por parte del interessado) contestó *La Lucha* con un sueldo que debió ser muy *rumbido* diciendo: «Nada menos que de anticlericales nos ha tildado nuestro beatísimo colega EL TRADICIONALISTA.

Asombrado pasaba mis ojos por aquellas líneas que decían tamañas cosas. ¿Anticlericales?.... Por qué ¡Oh Sancho escribidor! así nos tildas.... Desde la veneranda figura del Prelado á la del más humilde sacerdote, merece nuestros respetos y nuestra consideración. Si á pesar de esto, eres en nuestro anticlericalismo, compararemos tu proceder con el nuestro y entonces resultará que serás, árabe, turco, moro, ateo ó cualquier cosa.

El mismo diario *La Lucha*, el dia 11 del corriente mes publicó un articulo titulada *Resignación* en que hablando de unas memorias que han sido presentadas á un concurso, de las que dice que muchas están inspiradas en la encíclica *Rerum novarum de Pecci* (palabras textuales que acusan la irreverencia de *La Lucha* al hablar del Vicario de Jesucristo) estampa la siguiente proposición: Las prácticas de la moral cristiana son impracticables.

Esta proposición nos ha recordado que un poeta dijo que todo es según el color del cristal con que se mira.

Y además hemos recordado una propoción de Jansenio concebida en estos términos: «Algunos mandamientos de Dios son imposibles á los hombres justos que quieren cumplirlos, y que hacen con este objeto esfuerzos segun las fuerzas que tienen, faltándoles la gracia que los haría posibles.»

La cual fué declarada temeraria, impia blasfema, anatematizada como herética. En efecto; ya había sido proscripta por el Concilio de Trento (Ses. 6—cap. 11 can... 18.)

Tenía, pues razón *La Lucha* cuando se quejaba de que dijéramos simplemente que era anticlerical. Es mucho más, como ven nuestros lectores.

En el concert d' ans d' ahir l' Orfeó ha pres un vol importantíssim

CRÓNICA LOCAL

Ajuntament.—*Sessió del dia 11.*—A las 3 y mitja s' obre la sessió baix la presidencia de l' Arcalde occidental Sr. Monsalvatje y ab ossitencia dels Srs. Vilaró, Vivas, Sambola, Estech, Perez, Corominas, Oliveras, Huix y Piferrer.

S' aprova l' acta de la sessió passada.

Id. els contes per materials adquirits y jornals que ascendeixen á 874,60 ptas.

Id l' estat de lo recaudat per la Companyia arrendataria dels consums en el passat mes de abril.

Id l' estat de lo recaudat per mataderos en el mateix més y que importa pessetas 4.153,23.

Se dona conta d' una comunicació del Gobernador civil, en la que recorda el cumpliment de la real ordre respecte á l' assistència de metje y farmacia als individuos de la Guardia civil.

Se concedeix permís pera fer obras á D. Narcís Jubert y á don Joseph Llach; Id. á D. Geroni Mas pera instalar un motor.

El Sr. Monsalvatje dona conta de que en las obras que s' estan fent devant de Casa Partors, se hi hant trovat alguns objectes que poden tenir algun valor arqueològich y proposa que s' portin al Museo Provincial ja que no n' tenim de Municipal.

A proposta del Sr. Perez s' acordá adquirir roba pera els guardas municipals.

El Sr. Piferrer demana que s' arregli el sol de las voltas de la plassa de S. Agustí.

El Sr. Sambola l' contesta que s' farà aixó quan s' estiga llest de las obras que s' estan fent á la Pujada del Rey D. Martí.

El Sr. Huix s' interessa per en Manel de las Casillas, demandant que se'l proveeixi de un impermeable.

Y no s' aixecá la sessió.

El nostre particular amich el farmaceutich d' aquesta ciutat D. Francisco Roca ha tingut el dolor de veurer morir á un seu fillet de poch temps. Le accompanyem en el seu just sentiment.

Las Firas y Festas comensaren ab un temps primaveral, que per lo vist continuará fins á terminarlas. No obstant y aixó es poca l' afuencia de forasters á presenciarlas.

Continua actuant en el Teatro Novedades la Companyia del Sr. Martí, representant obras que van y altres que no passan moralment. En el Principal, hi torna á funcionar la companyia del Sr. Soto, la qual segons sembla hi actuará fins á després de Pascua.

De notable s' pot calificar el concert donat per el novell «Orfeó Gironí», en el Teatre Principal el passat dijous.

Bon recor guardavam de la seva inauguració, empró no creyam que en el transcurr de sols quatre mesos pogués fer aytals progresos, ja en el nombre de composicions novas, com en la justesa al interpretarlas.

En el concert d' ans d' ahir l' Orfeó ha pres un vol importantíssim

y el seu Director l' infatigable Mestre Mollera ha demostrat lo que pot esperarse de una voluntat de ferro al aplicar fondos coneixements musicals.

La nombrosa concurrencia aplaudí tots els números del programa obligant á repetirne alguns que obtingueren una espontanea ovació. «L' Emigrant» y «La Donzella de la Costa» foren ditas per la secció d' homes ab veritable art; «La Filla de María» y «La Verge braçant» per las senyoretas y «Ave verum» per las tres seccions enalteixen el treball de l' Orfeó; fent esperans que ell serà á no tardar, un motiu d' orgull per Girona.

Felicitem al Mestre Mollera y als orfeonistas, especialment al senyor Guillen y á la Srta. Colomé que digueren els solos de «La Donzella de la Costa» y del «Cant dels Àcells» y «Rossinyol», respectivament, ab gran afinació y sentiment.

Avant y fora.

Demá á las 4 y mitja de la tarde tindrà lloch á la Devesa, la Batalla de Flors regintse per el següent programa:

1. Entrada dels carruatges adornats.
2. Primera cantada per una massa coral.
3. Adjudicació de dos premis de 125 ptas el primer y de 75 el segon.
4. Batalla de Flors.
5. Altres cantadas.
6. Desfilament.
7. Més cantadas.

Demá á las 3 de la tarde celebrarà reunio general ordinaria de socis el Consistori dels Jochs Florals d' aquesta ciutat en el local del «Centre Catalanista» Plaça de la Independència, 16, entressol, pera nomenar la Junta Directiva que ha de organizar la festa d' enguany.

Frederich Maresma.—Guants, vanos, sombrillas.—Abeuradors. 6.

Pera festejar al gloriós S. Isidro, els salesians de aquesta ciutat, celebraran vari actes y entre ells una vetllada en el local del Círcol d' Obrers demá á la tarde.

La Agraria, es una companyia mütua que assegura las cullitas contra la pedregada.—Representant J. Font y Fargas.—Abeuradors, 7, 2.º Girona.

Hem tingut la satisfacció de estrenyer la ma al concejal Carlista de Valencia D. Climent Hernandez, que s' trova en aquesta ciutat viatjant els articles del seu comers de ferreteria y quincalla.

Segons datos de la Direcció general de l' Institut Geogràfic y Estadístich, procedents del Registre civil, el moviment de la població en eixa capital, durant el passat mes de Abril fou el següent:

Naxements: Natalitat per 1000 habitants: 2,15. Defuncions: 40; clasificadas del modo següent: Tuberculosis: 4; malalties del sistema nerviós: 3; idem de l' aparat circulatori y respiratori: 24; idem digestiu: 2; septicèmia puerperal y altres accidents puerperals: 1; altres malures: 3; resultant una mortalitat de 2,53 per 1000 habitants.

Qui vulga fer un seguro sobre la vida, recordi que la companyia més antiga del món es *LA UNIÓN DE NORWICH-Solidés*, pólisses indisputables, grans beneficis, combinacions ventajosas.—Representant á la Provincia.—J. Font y Fargas Abeuradors 7, 2.º Girona.

Juventut Carlista DE GERONA

Se convida al Srs. Socis d' aquesta entitat á la conferència que per un soci es donarà en el seu local, *Forsa 8*, demá diumenge, á las 3 de la tarde sobre el tema «Influència del Catolicisme á Catalunya».

P. A. de la J. D.
T. Salieti

REVISTA DE REVISTAS

L' objecte d' aquesta secció, com ja varen poguer començar de ferse 'n càrec nostres lectors, no és altre que donar una lleugera idea de les doctrines que va sustentar la Premsa católica, i molt en particular, la que combrega en els matxos ideals que defensem.

La Avanzada, estampa un article, firmat per pseudònim en el que s' donen alguns consells á 'ls joves carlistas, á fi d' orientarlos ben be en la campanya que deuen seguir, campanya que no s' ha de reduir solament, encara que es digne de tota lloansa, en celebrar mitings, conferencies, repartir fulles, i fer guerra al liberalismes més descarat, sinó que s' ha d' entendre contra l' enemic nostre, que encara que manso, podrà ocasionar grans perjudicis a nostre Comunió: i aquest enemic es el liberalisme dinàstic. ¿Per ventura no 'ns du aquest enemic un odi africá? y ¿no 'ns demana ajuda i 's recorda de nosaltres, sóls quan la fera revolucionaria amenaça engullirlos?

Així-doncs, convé que nostres centres més que anti-republicans, siguin anti-alfonsins.

Segons diu nostre estimat colega *La Guerrilla* de Bilbao, ara a n' algun liberal avansats, els ha dat la mania de que els triomfs alcansats per l' Imperi del Sol naxent (triumfos més o menys problemàtics) no son deguts al major nombre de combatents, ni a la superioritat de la escuadra, ni al mellor talent dels Jefes etc... sino que (aqui hi ve be aquell iah!!! que fan la gent quan s' axeca un cohet, preludi de focs artificials) es degut a que el Japó es un poble liberalissim i educat a la moderna, sense creences religioses (lo qual que ne es virtat) mentres que Russia es creient y pateix (un altre iha!!) un regim autòcrata. Però com diu molt be nostre colega, aquells, superolles lliberales, no 's volen recordar que per unir, alentiar i donar entusiasm a uns lluitadors, una idea gran, noble que agermani llurs cors, i 'ls ompli d' una esperança confortant i consoladora, és d' efectes marravellosos, i es al ensembs el més ferm baluart pera l' valor i la disciplina d' un eczérct.

Dones i si als japonesos se 'ls hi gira la fruita?

¿Quina causa fará guanyá als russos?

¡FUMADORS!

Si voleu conservar vostra alut, fumeu l' acreditat é hisgiénich
PAPER JORDÁ

Imprenta de J. Franquet. Gerona

SECCIÓN DE ANUNCIOS

RECORTE DE LA PRIMERA COMUNIÓN

RAMELLET EUCARÍSTICH

Col·lecció de poesías místicas

per Joseph M.ª Vidal y Pomar

SEGUITAS D' UN CÁNTICH AB MÚSICA

del Rmt. D. Joseph Masvidal, Pbre.

(Ab aprobació de la Autoritat Eclesiástica)

Forma un elegant llibret de 64 pàgines primorosament editat. Acompanya al text un artístich gravat, y una de les primeres pàgines està destinada pera inscriurehi la fetxa de la Comunió y nom del interessat, qui, així com els amics a qui vulgi ferne ofrena, tindrán en aquest tomet un agradable recordatori del acte més important de la vida.

Edició econòmica.

En paper superior, encuernat en tela

idem idem enquadernació de luxe.

Pesetas 0'50 exemplar

" " 1 "

" " 2 "

Se ven en la Llibreria de Joseph Franquet y Serra Plateria 26.—Girona

LA CRUZ ROJA

FARMACIA ROCA

Sucesor

del Dr. Ametller

Unica casa de Gerona que recibe el verdadero Aceite de Hígado de Bacalao Nord-Kyn, legítimo de Noruega.

Desconfiad de los aceites de Hígado de Bacalao del comercio, nunca son puros y por eso no responden á las indicaciones facultativas.

SERVICIO PERMANENTE

Calle del Sastre.—Plaza del Oli.—Subida Santo Domingo.—GERONA

GRAN FÁBRICA

DE CHOCOLATE

EL GLOBO

Chocolate con canela, sin ella y con vainilla.

Clase superiores y especiales.

Ventas al por mayor y menor.

DEPÓSITO CENTRAL: FIGUEROLA, 15, GERONA

Exportación á provincias y Ultramar

De venta en todos los colmados, confiterías y ultramarinos

Casa Grandia Banys Nous. 12. 2.^a

BARCELONA

Hospedatge pera Rynts. Sacerdots y demés personas catòlicas. Dinar y sopar, preu tres pessetas diaries.

SE ADMETEN DISPESAS

CAIXA DE PREVISIÓN Y SOCORRO

Primera Companyia Espanyola de segurs socials

DOMICILIADA EN BARCELONA

CARRER DE BILBAO, 213

Practica aquesta importantíssima Companyia el segur de accidents en les dos formes colectiu é individual, y el segur vida dotal, herencia, herencia especial, rendas vitalicias, pensions pera la vellesa, etc.

DELEGACIÓ

Abeuradors 7, 2.ª—GERONA

La Neotafia

Cort-Real, 18

El nombre de enterros y funerals que serveix anyalment aquesta casa, es la seva millor recomanació.

IMPORTANTE

Para constitución de CAPITALES y RENTAS acúdase á la Agència de seguros sobre la vida de D. Narciso Boada Guytó, calle de la Força, 17 1.ª — GERONA.

II FUMADORS!!

Es ja hora que vos desproveueu y no dongueu crèdit á lo que tan falsament diuen alguns fabricants poch escrupulosos atribuint n' els seus papers de fumar propietats medicinals que no tenen ni han tingut mai, dihen que es fabricat ab el such de varias plantas pectorals contra la tos, afeccions del coll, etc. explotant d'aquesta manera la bona fe dels fumadors innocents.

Si voleu fumar bon paper de maneu PAPER CARLETS.

PAPER

CARLETS

OLOT.

Premiat en l'exposició Universal de París 1900 y en la de Barcelona en 1888.

Se ven per tot areu.

F. MARESMA

ESPECIALITAT EN GUANTS

Joan Carreras

Metje-Cirurjá
ENFERMETATS NERVIOSAS

Consulta de 11 a 1

Cort-Real, 4, 1.ª—Girona

GRAN

SABATERIA ÁLVAREZ

Fernando Freixas

En casos de opresió del pit

ab dificultat de respirar, axis com en las bronquitis acompañadas de tos espasmódica la Solució de Bifosfat de Cal medicinal produceix resultats excelents.

SOLICIÓ DE BIFOSFAT DE CAL MEDICINAL DELS

Germans Maristas

BARCELONA (Sant Andreu de Palomar)

De venda á Girona á ca J. M.ª Perez Xifra, Abeuradors; en la farmacia d'en Grau Romanat, Progrés, 4; farmacia Vivas, Cort-Real, 17; farmacia Roca (Antigua casa Ametller), Plassa del Oli.

Dipòsit: Pensionat dels Germans Maristas, Claveria, 12.

LENTERIA LA CONFIANZA

LEÓN BELLOC

Progrés, 31.—GERONA

NOVEDADES, MANTELERIAS

TAPETES, CORTINAJES, TRANSPARENTES

Gran surtido en tiras bordadas.

Imprenta y Librería

JOSE FRANQUET Y SERRA

Plateria, 26 y Força, 14.—GERONA

Obras nuevas y otras de suma importancia

que se hallan de venta en esta libreria

LA FABRICANTA novel·la de costums barcelonins (1860-1875) per Dolors Moncerdá de Maciá, decorada per Enrich Moncerdá. (Ab llicència del Ordinari). Un tomo 5 pessetas.

EUCARÍSTIQUES obra pòstuma de Jacinto Verdaguer, publicadas segons desitjos del autor y traduïdes al francès per Agustí Vassal, ab una carta de Monsenyor de Calsalade, Bisbe de Perpinyà y un prefaci de 'n Pere Palau Gonzalez de Quijano. Un volum de més de 350 planes 5 pessetas 1ª exemplar.

LOS SACROSANTOS CONCILIOS DE TRENTO Y VATICANO en latín y castellano con las notes de la edició de Roma de 1903 y otras aclaratorias, la història intercalada de ambos Concilios y un apèndice de documents y datos interessants, per el prebitero D. Anastasio Machuca Díez. Consta de un tomo en 4ª prolongado de 600 pàgines, 6 pessetas en pasta y 5 en rústica.

N' ELVIRA DE RICAMOR.—Llegenda Montserratina per Mn. Lluís Rovira y Benet, Pbre.—Es aquesta una obra no sols recreativa y piadosa, si que també altament instructiva, educativa y moral, qu' es llegirà sempre ab gust, mereixent l' apreci de totas las persones aficionades á nostra bella literatura.—Un tomo de 400 pàgines elegants enquadernat, 4 pessetas.

HISTORIA DE LA ARQUITECTURA CRISTIANA per Vicente Lampérez.

—Un tomo en 8^a, ilustrado con numerosos grabados y una encuadernació elegante 2'50 pesetas.

En esta casa se hacen toda clase de trabajos de imprenta, con gran esmero y suma baratura.